

προσθέσωμεν καί, « ἐάν Κοινή, πῶς εἶναι Κοινοτέρα; Ἰδοὺ αὐτολεξεῖ τὸ περιέργον αὐτὸ ἐν ὑποσημειώσει ἐδάφιον τοῦ χρησιμοδότου. « Πρὸ τοῦ Ὀμήρου, λέγει, ἡ κοινὴ τῆς Ἑλλάδος » γλῶσσα ἦτον ἡ Αἰολικὴ. Αὐτὴ προχωρήσασα εἰς τὸ τε- » λειότερον ὠνομάσθη Ἰωνικὴ... Τῆς Ἰωνικῆς ἡ τελείωσις » ἐγέννησεν ἔπειτα τὴν Ἀττικὴν... Εἰς τὰς διαφόρους ταύτας » περιόδους καὶ μεταβολὰς τῆς γλώσσης, ὅταν ἡ Ἰωνικὴ » ἐνίκησε νὰ ἦναι τῶν πεπαιδευμένων ἡ γλῶσσα, ἡ Αἰο- » λικὴ, ἥτις εἶναι ἡ αὐτὴ μὲ τὴν Δωρικὴν, ὠνομάσθη κοινὴ, » ἤγουν γλῶσσα τῶν λοιπῶν Ἑλλήνων, ὅσους δὲν ἔμελε » μῆτε νὰ λαλῶσι, μῆτε νὰ γράφωσιν Ἰωνικῶς. Ὅταν πάλιν » τῶν Ἀττικῶν ἡ γλῶσσα ἔλαβε τὰ πρωτεῖα, ἤγουν ἔγινε » γλῶσσα τῶν ἐνδόξων ποιητῶν καὶ συγγραφέων, τότε ἡ » Ἰωνικὴ καὶ Αἰολικὴ ὠνομάσθησαν δύο τῆς γλώσσης διά- » λεκτοί, μὲ ταύτην ὁμῶς τὴν διαφορὰν ἔτι κοινοτέρα » πάλιν τρόπον τινὰ ἔμεινεν ἡ Αἰολικὴ, ἐπειδὴ τὴν ἐλάλουν » ὄχι μόνον οἱ κυρίως Αἰολεῖς, καὶ Δωριεῖς, ἀλλὰ καὶ τῶν » Ἰώνων, καὶ τῶν Ἀθηναίων αἱ ἀποικίαι, ὅσαι δηλαδὴ ἐχωρί- » σθησαν ἀπ' αὐτοὺς πρὶν ἀκόμη γεννηθῶσιν ἡ Ἰωνικὴ, καὶ » Ἀττικὴ διάλεκτος (α). »

§ μ. Ἡμεῖς ἄς μὴν ἐξετάσωμεν ἐνταῦθα πόθεν προέρχεται αὐτὴ ἡ τεράσιος γενεαλογία τῆς Ἑλληνικῆς Γλώσσης. Ποῖος πρὸ τοῦ Ὀμήρου Συγγραφεὺς σώζεται καὶ τὴν πιστοποιεῖ; ποῖος μετὰ τὸν Ὀμηρον Συγγραφεὺς τὴν διδάσκει, ἢ τὴν ὁμολογεῖ; ποῖος Ἱστορικός ἢ Φιλολόγος τὴν περιγράφει, ἢ τὴν μαρτυρεῖ; ποῖος Γραμματικός, ἢ Λογογράφος τὴν ἐρμηνεύει, ἢ τὴν ἐξηγεῖ; ὅταν ὁ Νομοθέτης χρησιμοδοτῇ, οἱ ἀκραταὶ τοῦ χρεωσσοῦν νὰ

(α) Ὅποιος θέλει ἄς ἐννοήσῃ, ἂν ἤμπορῃ, αὐτὸν τὸν λογι-
γρμον!

